

tője szeretnék lenni, aki belátta, hogy a hit Isten ajándéka, s Isten mindenkinek olyan hitet ad, amelyet akar.

Annyi bizonyos, hogyha vannak szívek, amelyekben titkos, csendes órán Isten hasonlóképen beszélt, mint az enyémben, azok azt fogják mondani nékem: ez nem a te unitárizmusod, hanem a mi unitárizmusunk. Azt azonban aligha érzük meg e földi életben, hogy mindnyájan egyhanguan kiáltunk: ez a teljes és tökéletes igazság! De érte küzdeni, érte áldozatot hozni mindnyájunknak hősies kötelessége. S azután várjuk, azt a napot, azt a boldog órát, amelyben így kiálthatunk boldog örömben: Látlak Uram, látom a teljes igazságot színről-szinre! Amit meg nem adhattál a földön, megadtad az örök életben! Légy áldott érte mindörökre!

Dr. Iván László.

Vizkeresztre.

(Janus Pannonius költeménye.)

Szeplőtlen szüztől született kis gyermek Jászolban fekszik. Szamarak s más [barmok	Röpköd édesanyja felé a Gyermekek, Boldog könny csillan szemiben föl [édes-
Ráismernek benne az Úrra. Fönt meg Csillog a csillag.	Anyjának. József szedi számba, mit kap S gondosan megőrzi.

Jámbor pásztor-nép oda hagyva nyáját Betlen várossába siet, hogy lássa A világnak most született királyát... Csillog a csillag.	Más úton térnek haza titkon éjjel Napkelet három fejedelme s otthon Boldogan dicsérik az új világnak Nagy fejedelmét.
--	--

S Napkelet három fejedelmét hozza. Hérodos váltig könyörög, hogy vissza- Térvén, mondják meg neki, hol van [Krisztus:	Reszket Hérodos, csecsemőktől reszket, Vérfürdőt rendez. Menekül anyjával Egyiptom földjére a Gyermekek. [Vértől
Ő is imádja.	Ázik a föld is.

Bölcsek jönnek végre s a Gyermekek [látván	Fentről angyalkar szava zendül [messze,
Turbánjuk rögtön leteszik s hódolva Esnek, hullnak térdre előtte. Omlik, Hull az ajándék.	Együtt áldják ök az Atyát Fiával S a Szentlélekkel, kik az Istenségben Hárman is eggyek.

Fordította: *Pálffi Márton.*

Jézus álma: élet-lehetőség.

(Meditáció.)

Én hiszek az istenországában. Hitem minden erejével kapaszkodom bele abba a világképbe, melyet Jézus az élet lehetőségeiről álmódott. Ha e hitem összeomlana — azt hiszem — minden további nélkül, letenném a palástot. E hit ad célt az életemnek. Azt hiszem akiből ez a hit hiányzik, annak élete önző kenyérharcá, rideg létért való küzdelemmé alacsonyodik. Az emberi élet ennél több! Sokkal több!

Hogy ma kenyérharcot a világ s a népek, osztályok és családok kiméretlen létért-való küzdelemben lihegnek, hogy a felszínen minden az én hitemnek ellentmondani látszik... az nem ejt kétségbe.

Nem a harcot nézem, hanem az embert! A vesélig vetköztem s látom, hogy a tulfütött nemzeti öntudat páncélja alatt, a társadalmi osztályharc egyenruhája alatt, a felekezetieskedés hiu köntöse alatt, ott él — ha megnyomorítva, ha guzsba kötve is — de ott él az ember. A jónak született, jóra született, jóra vágyó ember!

A világháboru poklában milliók vadultak állattá s avatódtak hőssökké ismeretlen és ártatlan felebarátok meggyilkolása árán. Otthon szelid, csendes, munkásemberek voltak. A mai „világ“ önzésre neveli, kenyérharcra kényszeríti, bosszura bujtatja: a maga képére formálja az embert. E „világban“ az ember nincsen otthon.

Az Istenországa: az emberi jóság felszabadítása, a jónak született ember jóvá kifejlődésének lehetősége. Keressétek *először* az istenországot! Adjatok lehetőséget az embernek, a millióknak, hogy jók lehessenek és megvetettétek alapját az istenországnak.

Istenországába vetett hittemmel nem az eget ostromolom, hanem az eredendő emberi jóságot idézem. Nem fölülről, vagy ki-